

mindelig Tilslutning hos dem, der have udtalt sig, og særlig hos det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille). Det ærede Medlem gif endog saa saa vidt, at han vil have den i Sorø. Jeg var nu oprigtig talt ikke uforberedt paa, at det ærede Medlem vilde føre Spisfolen derhen. Jeg har jo læst den Betænkning, det ærede Medlem tidligere har deltaget i at afgive, og om jeg end ikke er enig i det Resultat, hvortil Flertallet der kommer, anerkjender jeg, at der i dette fremtræder en varm Interesse for at bygge paa det Grundlag af gode Midler, der er til Stede i Sorø. Men jeg maa vedblivende fastholde den Ansæelse, at det vil være uheldigt at tænke paa at henlægge den omtalte Spisfole til Sorø. Medens det ærede Medlem drog frem som det, der saa vidt jeg forstod ham, væsentlig bevægede ham til at ville henlægge denne Anstalt til Sorø, de store historiske Minder, der knytte sig til dette Sted, vil jeg ved Siden derved fremhæve, at sammen dermed staar der en Række af Ruiner, af mislykkede Forsøg, og at det vilde være i højeste Grad uheldigt, om man skulde komme til at forsøge disses Tal med et nyt Nummer, der hed Folke-spisfolen i Sorø. Den Betænknelighed, at det vilde være urigtigt at lægge den i Kjøbenhavn, fordi man i Kjøbenhavn havde Universitetet, og disse to Anstalter ikke vilde kunne bestaa ved Siden af hinanden, denne Betragtning falder jo paa en vis Maade sammen med Andres Betragtninger af Akademiet i Sorø, stillet ved Siden af den nye Spisfole; thi man mener, at disse to Ting ikke kunne forliges; det mente nu det ærede Medlem, det kunde. Jeg mener, at der ikke vil være det Mindste til Gæder for, at Spisfolen i Kjøbenhavn kan forliges med Universitetet; jeg vil gaa et Skridt videre og paastaa, at jeg ikke ser rettere, end at Universitetet i høj Grad vil kunne gaae en Spisfole i Kjøbenhavn, og omvendt, at Spisfolen vil kunne gaae med Universitetet. Jeg er derfor af den bestemte Overbevisning, at man bør blive i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem berørte det Dnskelige i, at Betænkningen fra 1867 blev optrykt. Det, finder jeg ogsaa, er meget naturligt, og, hvis det er muligt at skaffe den til Veie, maatte tillige den af Konferentsraad Madvig derover afgivne Betænkning, skal der for mit Bedkommende ikke være det Mindste i Veien for at lade det gjøre. Men jeg maa tillade mig at fremsætte een Betingelse, og det er den, at der er Penge dertil i Ministeriet. Det er dyrt i vore Dage (Bille: Gjennem Nigsdagens Trykkeri!). Ja, da er enhver Betænknelighed fra min Side borte; dersom Thingets ærede Formand vil overtage det, skal jeg gjøre, hvad jeg kan, for at bringe den sidstnævnte Betænkning til stede, saa at Trykningen kan begynde snarest muligt.

Jeg vil slutte med at omtale en Udtalelse af det samme ærede Medlem, til hvis Udtalelser jeg

nylig har sigtet. Det ærede Medlem opfattede nemlig Spørgsmaalet om, hvor vidt det var sandsynligt, at Forhandlingerne her vilde føre til noget Resultat. Jeg tror ogsaa, at der er dem, der have ment, at vi maatte fra begge Sider have stemt Forventningerne noget høit, og skulde det være sket, tror jeg, at det Foredrag, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) nylig holdt, vil være vel stiftet til at trykke Forventningerne lidt ned, til at lægge en Dæmper paa, hvad der flyver for høit. Faren, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds betegnede, var jo den, at denne Sag kom ind i den politiske Svirvel, og at denne Fare er tilstede, anerkjender jeg fuldkommen. Det skal kunne gaa an paa Sydhavsøerne, selv om Krigen raser nok saa stærkt, at udsandre en Gjenstand fra den øvrige Kummel ved at erklære den Tabu. Kan man ikke blive enig om noget Lignende her, kan man ikke blive enig om at freblyse denne Sag, tvivler jeg meget om, at den vil blive fremmet. Meget betegnende netop i den Retning var ogsaa en Udtalelse af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem sagde nemlig, at under politiske Stridigheder standes Noget, medens Andet trædes ned. Dersom nu Krigens Gang fører det med sig, at denne Sag ikke paa tilbørlig Maade kan fremmes, vil jeg ret indtrængende bede ærede Medlemmer, som interessere sig for denne Sag, at forene sig om, at det maa blive den første Skjæbne, der overgaaer Sagen, altsaa, at den standses, og at den maa fries for at blive traadt ned.

Søgsbro: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (R a b b e): Inden jeg giver det ærede Medlem Ordet, paahviler det mig som en Pligt at meddele Thinget, at det ærede Medlem allerede to Gange har haft Ordet, saa at jeg kun med Thingets Samtykke (Ophold) kan give det ærede Medlem Ordet.

Søgsbro: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg skal tillade mig til det ærede Medlem fra Kolding (Berg). Han vilde først gjøre mig den Ære at betragte mig som Laksmand for de af vor folkelige Udvikling og Oplysning saa høit fortjente Mænd, som i det sidste Aar paany have optaget Spørgsmaalet om Oprettelsen af en folkelig Spisfole i Sorø. En saadan Ære kan paa ingen Maade tilkomme mig. Jeg veed ikke, hvorefter han antager, at jeg i den Henseende skulde kunne tale eller tie paa deres Vegne. Alt hvad han deraf sluttede, er Noget, som kun tilhører ham selv. Inden han gif over til at imødegaa mine Bemærkninger fra igaar, fremkom det ærede Medlem med nogle Ytringer, der paa en Maade, som just ikke er ganske uvant hos ham, syntes at være forblommede. Infimua-